

[Alfred Jensen.]

Jeg synes, ængstelsen bliver større, når man ser, under hvilke omstændigheder vi diskuterer denne oprustning; jeg tænker på de løsladelser, der skete af krigsfanger forleden dag, på de benådninger, som blev givet adskillige grove krigsforbrydere. Det blev udtrykkelig fastslået, at benådningerne kommer som en eftergivenhed overfor de tyske krav om ligestilling og, jeg har vel også lov til at sige, om genoprettelse af den tyske soldaterære. Jeg har desværre ikke tid til at komme med al den dokumentation, der kan gives, men enhver, der har fulgt med, ved, at de personer, der løslades, er personer, der har et stort medansvar — ja for manges vedkommende et direkte ansvar — for de rædselsgerninger, der blev øvet mod Europas befolkning, for de ødelæggelser, der fandt sted i Sovjetunionen, i Norge, i Danmark og i andre europæiske lande, et medansvar for den forfølgelse, mishandling og de pinsler, som fangne patrioter og borgere, der blev slæbt til Tyskland for at slide i den tyske krigsindustri, blev gjort til genstand for. Jeg mener, at dette forhold er af en sådan beskaffenhed, at man alene på grund heraf, må vende sig mod den tyske oprustning, og jeg fristes til at spørge, om det var regeringen bekendt, at en sådan løsladelse, en sådan benådning ville finde sted. Er det et led i betingelserne?

Formanden: Taletiden er udløbet.

Alfred Jensen: Jeg har lige et par ting mere ...

Formanden: Taletiden er udløbet.

Alfred Jensen: Var det et led i aftalen i Bruxelles? Det må vi have svar på. Jeg skal lige afslutte min tale ...

Formanden: Taletiden er udløbet.

Alfred Jensen: Jeg vil slutte med følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget udtaler, at benådningen af en serie af de værste tyske krigsforbrydere med kanonkongen Krupp i spidsen alvorligt skærper faren for Tysklands nabolande ved den foreslåede genoprustning af Tyskland,

udtaler tinget sin fordømmelse af, at man benåder disse folk, som bærer det tungeste ansvar for det tyske overfald på Danmark og for overgrebene mod det danske folk,

og fortsætter dermed behandlingen af den foreliggende sag.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Jeg skal lade dette forslag indgå i forhandlingen.

Johs. Christiansen: Når jeg ikke har kunnet tiltræde flertallets indstilling, er grunden dels den principielle stilling, som mit parti har taget til Atlanterhavspolitikken, og som jo ikke er af ny dato, dels den uoverskuelighed, der uanset flertallets meget udførlige betænkning efter min bedste overbevisning stadig præger det foreliggende forslag. Jeg erkender, at flertallet på foranledning af den række spørgsmål, jeg har stillet i udvalget, og om hvilke der har været samråd både med udenrigsministeren og med forsvarsministeren, har gjort et prisværdigt forsøg på at fjerne præget af uoverskuelighed, men når forsøget desuagtet ikke er lykkedes, forekommer denne omstændighed mig at være et yderligere vidnedsbyrd om, hvor vanskeligt det er at overse rækkevidden af et forslag som det foreliggende.

Jeg skal senere vende tilbage til denne side af sagen. Forinden må jeg gøre nogle bemærkninger i forbindelse med den første af de to hovedgrunde, som jeg nævnte som motivering for vor stilling. Jeg gør det ikke med nogen større lyst. Der burde nemlig ikke kunne herske tvivl om, at når mit parti for to år siden både advarede og stemte mod landets tilslutning til Den nordatlantiske Traktat, måtte dette også indebære, at de partier, der stemte for, alene bar ansvaret for de konsekvenser, som tilslutningen førte med sig. Udtalelser her i salen og andetsteds i den senere tid gør det imidlertid nødvendigt for mig at komme lidt nærmere ind på dette forhold.

Hvad skal det nu sige f. eks., at blade som „Berlingske Tidende“, „Aarhus Stiftstidende“ m. fl. i en for tilfældet valgt terminologi, båret af en undertone, der ligefrem dirrer af eksalteret bigotteri, retter den urimelige anklage mod det radikale venstre, at vi har brudt et tidligere givet tilsagn om ikke at føre en politik, der vanskeliggør landets stilling overfor udlandet? Jeg forstår ikke, hvilken begrundelse man har for en sådan påstand, og jeg forstår ikke, at man i det hele taget vil give sig af med at fremsætte den slags letkøbte postulater. Et af bladene beskylder også partiet for i denne sag at gå Østens ærinde. Forsvarsministeren og et æret medlem af flertallet er jo kommet med antydninger i samme retning, men det blev dog ved antydninger. Hvad skal, spørger jeg, den slags polemiske kneb til? Hvis jeg nu foreløbig holder mig til